

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt XVIII. Philosophia Caluinoprædicantica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

rum vel corpus aliud grandius in locum mil-
 lecuplo minoré destituere possit? cur nõ ho-
 minem sub hostia occultare queat? Hactenus
 argumenta à calumnijs Calvinisticis vendica-
 uimus, modo philosophiam eius audiamus.

CAPVT XVIII.

Philosophia Calvinopredicantica.

Quid sit lo-
 cus latissi-
 mè sumpt^o
 docetur
 predicans.

Mirificè in sua sibi noster hic Suffenus
 Calvinianus Philosophia placet. Hinc
 enim §. 75. Iesuitas elato supercilio, velut cras-
 sa quadam inscitia circa naturã cælorum cir-
 cumseptos despicit, & §. 66. non leuiter eos er-
 rare in assignanda generali natura loci cõten-
 dit, ijsdem alijs alibi modis insultat. Excutia-
 mus igitur non nihil huius mustei Sophi do-
 ctrinam admirabilem. Primo inquit Iesuitis
 loci in genere sumti definitionem esse; q̃ sit
 superficies corporis continentis. Atqui lucu-
 lentum id est mēdacium. Nam Iesuitæ locum
 in cõmuni sumptum distribuunt in locum ex-
 trinsecū, quem Aristoteles definierit, superfi-
 ciem corporis cõtinentis; & intrinsecum, qui
 sit ipsum vbi. Ita Toletus 4. Physicorum. qu.
 8. Suarez in Metaph. disp. 51. sect. 2. Conim-
 bricenses ad cap. 4. in Antepredicamentis q.
 1. artic. 3. ad 1. ita scribunt: dicta intelligantur
 de loco Physico & Extrinseco, superficie sci-
 licet, corpus ambiète. Nam locus intrinsecus,
 feu

seu vbi, cum sit modus corporis, in loco constituti, omnes conditiones accidentis propriè dicti participat. Logica Mexicana ad Prædicamentum vbi, ipsum vbi definit, vt sit præsentia realis quam habet res in loco Extrinseco, vel in spatio loci. Nō poterat clarius suam prodere inscitiam Prædicās, quam facit, dum etiam philosophiæ Candidatis in scholis Iesuitarum exhibendam propinat. Post hæc subnectit Prædicans, suæ sapientiæ mysteria, & inquit ibid. §. 66. Spatium vacuum & locum in genere sumptū reuera æquipollere. sanè ad priora valdè appositè, vt falsum falso asitua- tur & vbia varam sequatur. Paucula tantum hoc circa mysterium prædicaticum quæram, respondeat doctissimus Prædicans noster.

1. Vacuum illud spatium (quod illi locus dicitur) estne quid creatum vel increatū? si posterius, ergo iam præter creatorem omnium Deum, est aliquid increatum. Sin autem prius, ergo vacuum spatium non fuit aliquando, sed est productum. At quando hoc? cum mundum Deus, & omnia ex nihilo conderet? verum iam tum erat spatium vacuum, in quo mundum locaret, & idem permanebit in omnē æternitatē, etiam si mundū rursus destruat.

2. Estne spatium istud Calvinisticū substantia vel accidens? & si quidem substantia est, reponeturne inter corporatas, atq; ex materia quanta & forma coagmētatas; an vero inter corporis ex-

Locū non esse idem quæ vacuum.

expertes spiritus bonos vel malos? quid horum eligit scientissimus noster prædicans? quid hæret? accidens esse non potest, tū quod accidentis esse naturaliter sit inesse, hoc vero spaciū non in sit cuiuspiam, sed fuerit ante mundum, & omnia creata, tū quod neq; sit Quantitas, neq; Qualitas, neq; aliquid cæterorum inhærentium. Aut igitur nihil sit oportet, vel ad substantiam spectabit incorpoream, ne si corporea sit penetret se cum verbi Ministro non absq; ipsius cordolio. Sed enim audito, nihil, respirare sibi visus est prædicans, cogitareq; incepit, suum vacuum spaciū & locum, esse nihil. pulchrè. Cum igitur domi, vel in templo, vel agro, vel alio loco est prædicans, est in nihilo: cum in Germania magnis contendit itineribus, vt tempestiuè locum ibi occupet, contendit ad nihil: cum primos quærit accubitus inter suos Consistoriantes, quærit nihil: vno verbo, motus omnis localis Prædicanti, acquirit nihil: nihil omnis lationis illi, est terminus realis: nihil ipsi dat speciem distinctionemq; positiuam. Si hoc est philosophari, nemo dicetur delirare.

Cælū fluidū est Calvinopredicanti.

Ad cælos veniamus prædicanticos, quorum crassa, vt ait, ignorantia laborârunt Iesuitæ hæctenus. Hi, vt prædicanti pro sua subtilitate siue tenuitate cedere aptissimi sunt, §. 75. ita transitum præbent eidem facillimè: non secus atq; in aère nostro isto (qui & ipsi pars cæli

cæli dicitur) quotidie experimur. Sed quominus assentiamur huic Vorstianæ philosophiæ obstant permulta. Primo nãq; more tuo quid velis, frigidè satis & tenuiter admodum explicas. dein nec profanum nec sacrum auctorem, quem hac in re sequaris annotas, ipse tibi cæcus cæco factus dux & author: cum tamen contra te & auctoritate & argumentis pugnet Aristoteles lib. 1. de cælo c. 2. cum numero suo suorum interpretum exercitu. 3. Explicare nõ potes allatis causis cuius sint nature cæli tui, an aëreæ, igneæ, aqueæ, terreæ vel miste: an graves vel leues, corruptibiles, vel incorruptibiles, octo vel 12 sint: an moueantur pluribus simul lationibus vel quiescant, stellis piscium instar in ijs ludentibus natantibusque. 4. æquè parum expedire potes, quomodo in fluido isto tuo cælo, vel petulcæ fuculæ aliquando nõ à se inuicem paululum disiungantur, vel Cassiopeæ pedes non quandoq; diuarentur, vel equi septentrionalium plaustrorum non interdum exspatiantur, vel aliæ ab alijs stellæ longius interdum non dimoueantur, aut ad eas propius celeriusque succedant à suis celerius impulsæ aurigis. 5. volumus & hoc nosse, cur in hoc raro subtiliq; cælo Calvinoprædicantico hiatus illi atræq; foueæ ad antarcticum serenis noctibus sint conspicuæ? vnde blandulum lumen via lactea diffusum, quod ad obtutum nostrum reuerberatur! Etiane
 intra

Refellitur

1.

cassiope

antarctic

lactea

obtusum

Intra cœlica Sacramentariorum corpora nubeculæ, vapores, densioresq; plagæ immobiles reperiuntur? 6. Accedit sol ad terram propius, ab eaq; recedit, cum vel in auge vel augis opposito existit; decurrit idem tardius per sex signa borealia quam austrialia, nec vel latum ab eclyptica euariat vnguem: abest sæpiculè in auge lōgius à terra Mercurius cū alijs quinque planetis. Etiāne remoræ alicubi in fluidi cœli tui spatio occurrant, & epicycli eccentricique euanidi & fluxiles inibi memorantur? Similia sunt apud Astronomos phænomena, prædicans, accinge sicut vir lumbos tuos, si cum molliculo tuo & butyraceo cælo omnia probè dissolueris, in corui locū inter cōstellationes à Mathematicis extolleris. Caue tamen ne Eliud, nec à Deo, nec Iobo reprehensus (apud Iob. c. 37.) occurrat ingeratq; : *for sit an cum Deo fabricatus es celos, qui solidissimi quasi ære susi sunt.* Cui se facilè iunget Isaias 51. *Cœli sicut fumus (nondū liquefcunt) sed liquefcēt.* Et Salom. 2. Paral. 6. *Tu ex audies de cælo firmissimo habitaculo tuo.* Alia in Philosophia deliria tua libēs prætereo, eo quod & multa sint, quæ paucis comprehendi nequeant, & obuia eruditissimis hominibus, qui iā pridem Calvinistarū circa Quantitatē somnia obseruârunt. Nā somniū est & nō ratiocinatio, cū ait §. 68. *omnis substantia creata dimensiuā, necessario est finita, ergo vno loco vel vnus loci sinibus est definita.* Quasi vero res finita fiat

Obiectio
prædicantis I.

Solutio.

ita-

statim infinita si tribus vel pluribus definitis ponatur locis. Disce quod infinitum sit Aristoteli, cuius semper aliquid est sumere extra, vel quod Quantitatem habet cuius finis nec esse nec cogitari potest. Corpus autem Christi siue vno, siue pluribus locis constituatur, semper eandem suam retinet quantitatem quam habet finitam. Somnium est: 2. Obiect.

Omnis magnitudo est continua & necessario figurata, ergo vno solo loco posita. Solut.

Nam etiam corpus quod in pluribus est locis, in singulis continuum est (vt quod habeat in ijs omnes partes termino communi copulatas) in singulis figuram formamq; retinet eandem. vt quod idem numero statuatur in illis. Somnium est: *omne corpus* 3. Obiect.

trinam habet dimensionem, ergo spatium requirit ad- aquatum. aut enim quod erat probandum ad- uersarius assumit in antecedente, aut dimensio hæc intelligenda erit, non quæ in actuali com- mensuratione ad locum consistit, sed quæ sit

aliquid ea prius & à loci cõmensuratione nu- tu omnipotentis Dei separari possit. Somni- 4. Obiect.
um est: *corpus quò vnum est indiuisum in se est, non* sol.

ergo potest esse in diuisis locis. Manet enim in sin- gulis locis indiuisum in se (vt quod naturam formamque cum omnibus suis partibus reti- neat eandem in locis singulis) sola loca quæ 5. Obiect.
extrinsecus accidunt, sunt diuisa. At August.

ad Dardanum epistola 57. ait: *tolle spacia lo- Solut.*
corum à corporibus & nusquam erunt. Sed nihil etiam hoc contra assertam veritatem.

Nam

Sol.

Proprieta-
res essentia
les Prædi-
canticæ.

Nam Augustinus tantum vult, omni corpori suum vbi, siue locum intrinsecum attribuendum, qui si tollatur, ita vt non detur vbi in rerum natura statuatur, prorsum etiam corpus tolletur. Quod enim alicubi non est, siue spiritus sit, siue corpus, siue Quantitas Qualitasue, vel res alia, id prorsus nō est. Plus quam somnium est: quod identidem proprietates essentielles commemorat: cum eiusmodi, quæ de essentia rerum sint, & proinde in earum definitionibus præter genus & differentiam includi debeant, nullæ possint assignari. Sed omnis vera proprietas, verum est accidens & verè extra essentiam rei eaq; posterius, vt ob id ab ea vi transnaturali vel separari vel in ea salua eius vnitatem multiplicari possit. Illud autem quod vis §. 93. grauitatem esse formam securis aliorumq; corporum grauium, & à suo formato auferri non posse, vtpote per quod ipsum sit quod est, nescio in scitiam an stuporem dixerim verius. Prorsus purum, putum accidens est grauitas, tam terræ, quàm hominis, lapidis vel securis, alioquin vt eadem in illis specie grauitas existit, ita natura & forma eadem specie hominis & lapidis erit. Nec diceres ad formam grauis corporis pertinet grauitas, quia eadem ratione aquæ calidæ quæ calida est, hominis albicantis quæ albus est, barbati ministri, quæ barbatus est, formam esse potes asseuerare, negare quæ calorem, albedinem

nem & barbam à subiectis ante positis auferri posse. Pugnas in his posterioribus cum rerum magistra experientia; pugnas in altero cum potentia diuina, quæ grauitatem nullo negotio homini adimere potest, sicut auferet ab eo in cælis appetitum cibi, potus, somni, aliarumque rerum humanæ naturæ congruentium. Desinet tunc ad corruptionem tendere corpus hominis, & tamen quatuor constabit elementis pugnantibus, primaq; materia. Perge nunc inflare buccas tuas; crepa adhuc velut laguncula musto plena, egregiam Philosophiam; detriumphā inter luscōs Strabo rudes Philosophiæ Iesuitas; nemo est qui ex his non videat, quantus sis Philosophus, quam stolidus sis in physicis æquè ac Theologicis hæreticus.

CAPVT XIX.

*Caluini Deum esse corruptorem
cæli & terræ.*

AD calcem 7. thesis vt plenus construetur primus Calviniani symboli articulus annexum fuit. *Corruptorem cæli & terræ.* Ex quo quartam criminationem Iesuiticam contexit prædicans. Sed eodem quo hætenus successu. Nam quod ad rem ipsam attinet, non alius cogitari potest, qui descriptus est Deus Calvinianus quā corruptor cæli & terræ. 1. Ratio.
Primo, quia Lucifer cæteriꝻq; coryphæi infernalisium